Dignum. Primo ponit dictum. Secundo circa illud remouet dubium Secunda ibi nec ad dicendum. imola.
a Congruū: quasi conueniens. b Alij: cōmensales domestici: qd̄ est. j. c Romane: non cōpostellane: vel rauenatis: ꝺ offi. archipresby. c. ii. ⁊ dixit ꝺ cō
sti. cū oēs super. iij. glo. d Pontificū: electos confirmatos: nondū cōse
cratos non videretur īcludere.
e Habentium. fi. de rescrip. veniens ⁊ exponitur hoc verbū: de off. or. cū sedē: in vlti. glo.
f Domestici: de his de verb. sig. c. fi. lib. vi.
g Possint: nō dic̄ ꝙ tenean tur. fac. ff. de iudi. nō qcqd.
h Ipsis: cardinalib⁹ vel epis
i Officijs: si ꝺ cibis addidisset hoc multū monachis placuisset p ea q̄ no. xvi. q. i. c. iij.
k Coaptare: facit. xij. disti. il la ⁊ hic iunge finem.
l Dicent: sicut gregorianū ambrosianum vel monachale cuiusuis ordinis. Item siue di cant de feria vel festo.
m Licite dicere. not. ad questi onē de monacho prelato eccle sie secularis: ꝙ reget illam s₃ officium clericale nō mōachale hoc placet. Joan. xvi. q. i. c. iij. gof. de sta. mon. in sūma. §. sed nūq̄d absoluit. ⁊ hosti. in sum. ipsi⁹. tit. §. ii. v. sed nūqd talis fac̄ de pscrip. cū oli. S₃ dices ꝯ riū pbari per hanc decre. cū ħ fuerit ꝯcessa spālis indulgētia pter q̄ hoc nō licuisset: vt dicā in fi. Sol. isti non sunt ppetuo translati. s₃ ille nihil h₃ cōe cum mona. xvi. q. i. ne p cuiuslibet.
n Indulgemus: prius ergo non licebat.

Presenti. Tres sūt partes principales: quia primo ponit regulā. Scdo duos casus exci pit ab ea ibi nisi. Tertio pūit ꝯ facientes ibi: qui aūt. imola.
o Ne qs. oēs ꝯprehendit: ne dū eos qbus ex officio ꝯpetit ba ptizar̄: vt presbyteros: de diaco nib⁹ dicit: vt xciij. di. diaconus

Dignū prorsus ⁊ cōgruū[a] ar bitrātes ꝙ clerici tā religiosi q̄ alij[b] cardinaliū sacrosc̄e ro.[c] ec. ac quorūcunq₃ pontificum[d] gratiā ⁊ cōionē apo. se. habentiū[e]: cōmen sales domestici[f] se possint[g] ipsis[h] in diuinis officijs[i] coaptare[k]: vt illō qd̄ iidē ~~cardinales seu~~ pontifices dicent[l] officiū licite[m] dicere valeāt. Nec ad dicēdū aliquid aliud te neantur: sacri approbatione conci lij indulgemus[n].

Rubrica de baptismo ⁊ ei⁹ effectu.

Clemens. v. in conci. vienen.
In fontibus ecclesiarū nō in priua tis domib⁹ d₃ baptisma ꝯcedi: du os casus excipit: ⁊ trāsgressores pu nire precipit. b. d. Jo. and.

Presenti pꝛohibemus edi cto: ne[o] qs decetero ī au lis[p] vel cameris[q] aut alijs priuatis[r] domib⁹: s₃ dū taxat in eccl'ijs in qbus sunt ad hoc fontes spāliter deputati[s] aliquos[t]: Nisi regū[u] vel pricipū qb⁹ valeat in hoc casu deferri: liberi[x] extiterint aut talis necessitas[y] emerserit pro pter quā nequeat ad ecclesiā absq₃ periculo[z] propter hoc accessus ha beri: audeat baptizare. Qui aūt secus presumpserit[⁊]: aut suā in hoc presentiā[ꝯ] exhibuerit: taliter p epi scopū suum castigetur[ꝶ]: ꝙ alii attē tare similia nō presumāt.

Rubrica de reliquijs ⁊ veneratio ne sancto.

p In aulis: aula dr̄ sala vel spaciosum habitatulū cōiter q̄ttuor habens alas.
q Cameris: ꝯcor. de ap. qua fronte. ⁊ qd̄ ibi. no. in glo. ii.
r Priuatis dōib⁹: hā ꝯcor. ī auc̄. vt ī pua. do. sacra miste. ñ fiāt col. v. p totū
s Deputati. de ma. ⁊ obe. his q̄. de capel. mo. c. ii. ⁊ tales eccl'ie dicunt baptis males. de no. op. nū. c. i. ī pn. ⁊ de his. xvi. q. i. ꝺ deci. §. ii. xiij. q. i. §. ii. v. deci mas. ⁊ qꝛ renascimur p baptismū: dicūt mr̄ices de pscri. ex trāsmissa. j. ꝺ se. ex. c. i
t Aliquos: hic iunge lr̄am infra audeat baptizare.
u Regū: si. ꝺ officio dele. c. vlt. ꝺ pui. ne aliq. li. vi. s₃ iura illa loquunt solū ꝺ regib⁹. ħ addit de pncipib⁹. sic. ꝫ. cadē ꝯpil. de testi. c. i. ⁊ quos hic dicat pncipes dubitat. Deus. n. pnceps dr̄ Esaie. ix. ibi: de⁹ fortis pr̄ futuri seculi: pnceps pa cis. Interdum angel⁹: de se dicēs: iosue. ix. Ego su₃ pnceps exercit⁹ Interdū pa pa: de ꝯse. di. i. corpa. Interdū epi. de ma. ⁊ obe. si qs vel alij iudices ecclesiastici . xvij. . q. iiij. diffiniuit. ī fi. Imparator: de re iudi. ad aplice. ī pn. lib. vi. Rer. de sa cra vnc. c. vno v. vñ in veteri. de accu. veniens. de elec. inotuit. ꝺ bap. maiores circa fi. xlv. di. de iudeis. vel alius pncipans populo: de ma. ⁊ obe. oēs exodi. xxii. principi populi tui nō maledices vel loco: de iudeis. iudei. ⁊. c. se. ⁊. c. ī nōnullis ī fi. de vsuris. quanto. ⁊. j. de iudeis. c. i. ī pncipio de hereti. cū₃ fm in fi. ꝺ homi. pro humani. li. vi. S₃ si sic large principat⁹ sumat p dñio vel dñatiōe populi: iā videret ꝙ oīs baronia₃ hñs sit pnceps: sic ⁊ large oīs regens puinciā dñiū gen tē ꝑlē vel plebē dici pōt rex. xxiij. q. iiij. duo ista. Apes ēt ⁊ grues hñt pncipē. vii. . q. i. ī apibus. ⁊ diabol⁹ ēt dr̄ pnceps mūdi. io. xiiij. ⁊ vitiorū. de pe. di. ii. pnceps ⁊ ī his multū posset īstari: s₃ nō expedit. ⁊ ꝯponit pnceps ex pmū ⁊ capio: ⁊ dr̄ q̄ si pmū capiēs locū vel dignitatē. Sunt ēt certe dignitates seculares spāliter sic vocate: vt pncipat⁹ achaie ⁊ his similes: ad illas tñ hūc textū nō puto restringi: facit de v. si. quānis. Et aduertēdū ꝙ decre. fundamēta. §. vt ergo. loquēs ꝺ im peratore rege ⁊ pncipe submittit de marchione duce comite ⁊ barone vel alio no tabili potentatu: p qd̄ vr̄ ex orāe ꝙ pnceps maior sit pdictis marchione duce ⁊c̄. ⁊ ex hoc puto ꝙ pncipat⁹ hic sumat pro notabili potētatu merito cōparādo regie dignitati: facit ea. decre. fundamēta. ī fi. Tyrānos aūt qb⁹ ī italia ꝯstellatio nunc fauet īcludi nō puto. Na₃ vt ait greg. Tyrā. ē ꝓprie q ī republica nō iure pncipat. Et philosophus: ꝙ sic̄ regnū ē rect⁹ pncipatus: ita tyrānides est puersū dñiū de quo satis. iiij. ⁊. v. politi. cū ergo princeps tendat ad bonum cōmune: tyrāni

ad propriū: ergo nō ē pnceps. Esai. xxij. Princeps ea que digna sūt pn cipe cogitat. absit ergo ꝙ illos quātūcunq₃ sint potētat⁹ ħ ꝯstitutio puile giet: ad hoc de rescrip. si gratiose. in. fi. lib. vi. ff. de lega. i. legata inutili ter. ij. rñ. non ob. de here. presidentes lib. vi. qꝛ illud spāle fauore fidei.
x Liberi. comprehendit nepotes ex filijs ⁊ alios descendētes. ff. ꝺ. v. sig. . l. liberorū. secus si dixis set filij. Appellatio enim filiorū regulariter non cō prehendit nepotes. insti. qui da. tu. pos. in. fi. can saliter. ꝫ. ff. de v. si. filij ⁊ ibi de hoc ⁊ qd̄ dixi ꝯphē dit nepotes: intellige de descendentib⁹ ex filijs ma sculis. ff. de sena. l. libe ros in fi. de penis: vbicū q₃ li. vj. vr̄ hoc ēt ītelli gi posse de naturalibus nō de legitimis per predi ctā. l. liberos. i. rñ. ⁊ per id qd̄ no. de pba. ī pñtia in pnci. i. glo. ⁊ dixi post hosti. de sen. ex. si vo. §. fi. verius vr̄ illos non cō prehendi. p. l. cū legitie ⁊ p ibi no. ff. ꝺ statu. ho. fa cit insti de nup. §. fi. ff. de ī ius vo. qꝛ semp in auc̄. qui mo. na. effi. sui. §. fi. coll. viij. ⁊. l. liberos. nō intelligit de naturalibus q legitimi sunt. ⁊ ibi no. Ad no. in decre. in pñtia rñde p no. i. l. ibi allega ta. ff. ad trebel. l. ex facto . §. si qs rogatus. ad vl. allega. dic ꝙ quo ad pa rentum reuerentiā hñ hr̄ rō naturaliū tñ: sed quo ad cōmodū liberorū vel honores non vt in ꝯtis
y Necessitas: ħ compa rantur nobilitas ⁊ neces sitas: alibi nobilitas ⁊ lit teratura: de preben. de multa in fi.
z Periculo: forte pue ri baptizandi existentes ī mortis articulo. eo. ti. c. penulti. vel differentiū ut qꝛ est hostilitas vel locus obsessus.
⁊ Presumpserit baptizando in locis talibus.
ꝯ Presentiā: ex ꝓposito. ꝫ. ea. ꝯpi. de sta. mo. ne in agro. §. porro ī fi. ⁊. §. se. ⁊ hinc cōcor. de. vi. ⁊ ho. cle. clerici vel monachi. c. pe. ī princi. ⁊ de clandestina desponsatione. c. vlti. circa fi. de vsur. q̄ꝗ. li. vi. ad fi.
ꝶ Castigetur: arbitrarie: de offi. or. c. i. cū suis ꝯcor.
a Presumant. ꝫ. ea. cōpi. de offi. or. c. i. cū suis cōcor. l₃ autē puniat fa ciens: baptismi collatio tenet: ex quo eni cōcurrūt debita materia ⁊ debi ta forma cū intentione baptizandi: valet a quocūq₃ collatum: de summa tri. c. i. §. sacramentum. ⁊ ī quocūq₃ loco. facit de baptis. debitam.

Clemēs. v. in cōcilio viennensi.
Festum corporis christi celebra ri debet feria quinta post octauam penthecostes: ⁊ certe indulgētie cō ceduntur his qui in festo vel infra octaua₃ officio vel horis interfuerūt. b. d. Jo. and.

Si dominum in sanctis eius laudare iubemur[b] dignum profecto[c] iustū ⁊ salutare nobis existit: ut sibi in sui[d] quos nos quotidie spi ritualiter reficit[e] memoriam corpo ris laudes festiue ueneratiōis ⁊ gra tias referamus. Hac igitur cōsi deratione inducti: constitutionem a bone memorie vrbano[f] papa q̄r to predecessore nostro super hoc editam: de fratrum nostrorū cō silio districte precipimus[g] obserua ri: cuius tenor sequitur in hec ver ba. Urbanus episcop⁹ seruus seruorum dei: venerabilibus fra tribus patriarchis archiepiscopis episcopis ⁊ aliis ecclesiarum prela tis ⁊ cetera. Trāsiturus de hoc mundo ad patrem saluator noster dominus iesus xp̄s: cum tempus passionis instaret sumpta[h] cena in memoriā mortis sue instituit[i] sum mum ⁊ magnificum sui corporis ⁊ sanguinis sacramentum: corpus in cibum ⁊ sanguinem in poculū[k] tribuendo. Nam quotiens hunc panem manducamus ⁊ calicem bibimus: mortem domini annun-

Si dominum. Due sunt principales ptes ī pma pemiū₃ de mentis: qui expresso motiuo seruari precipit ꝯstōnem vrbani. In secūda pdicta ꝯstitutio. ibi: vrbāus. q̄ subdiuidit ī titulū ⁊ p sā ibi: trāsiturus: ī q̄ pmittit ꝺ corpore xp̄i suaue formosū ⁊ pli xū exordiū pncipaliter ondēs cā₃ istōnis ipsi⁹ sacri ⁊ ipsi⁹ effectū₃. Scda ibi l₃ igit pōit narratio ī q̄ pmissa multiplici cā celebratōis festi corpis xp̄i diē statuit qua debeat celebrari. Tertio ibi iōq₃ ꝯcludit ponēs exhortationem ꝺ festo colēdo cū certis īdulgētijs. b Iubemur. psal. vl. laudate dñū in scīs eis. c Profecto: p certe. ⁊ ē sensus: si laudare iubemur dñm ī scīs forti⁹ ī seipso: ⁊ ē argumētū a minori: de quo ꝺ elec. cū ī cūctis. ꝺ quo dicim⁹ pp qd̄ vnūqdq₃: ⁊ illud magis. d In sui corporis memo riā qd̄ sequit. e Reficit: de cōse. di. ii. qui manducat.
f Urbano: qꝛ fuit natione gallicus ⁊ trecēsis: ⁊ pax vixit vltra trieniū₃ in papatu: ⁊ fuit is q regnū sicilie ꝯ manfredū cōtulit carolo fratri regis fran cie: vt p₃ in chronicis. g Precipim⁹. l₃ hoc pemiū sit simile illi qd̄ hr̄. ꝫ. eo. cō. de sepul. dudū. tñ in hoc differūt: qꝛ illud ī concilio hoc extra cōciliū. Itē hic constitutio vrbani solū seruari pcipit: ibi cōstitutio Boni facij innouat: ratio patet qꝛ illa fuit per constitutionē benedicti reuocata: ista vero nō fuit reuocata: sed per aliquos non recepta.
h Sumpta cena: ratio huius habet de cōse. di. ii. liquido.
i Instituit: matthei. xxvi. ꝺ cō. di. ii. pāis ē ī altari: ꝺ cele. mis. cū marthe
k Poculū: facit ħ lr̄a ꝙ alia fit trāsubstantiatio corpis: ⁊ alia sangu-

nis: de hoc. de con. di. ij. cum omne. ⁊. c. comperimus. ⁊. c. qꝛ corpus.
a ¶ Annunciamus. i. ad corint. xi. circa finē.
b ¶ Apostolis. luce. xxij. de cō. di. ij. in xpo. semel in fi. ⁊ vide qō ibi no.
c ¶ Preciosum. xcv. di. ecce. de conse. di. ij. nihil.
d ¶ Mirabilia. qō optauit ecclesiastici. xxxvi. c. ibi innouat signa: ⁊ mutat mirabilia: de his mirabilib⁹ viri de cele. mis. cū marthe. §. requisisti. Et nūc aliter tractando dicam⁹ cuꝛ theologis q̄ in hoc sacro notat̄ mirabilis ꝓductio: qꝛ de celo nobis ꝓductū ē: ⁊ ad vocē sacerdotis apiunt̄ celi ⁊c. de ꝓse. di. ij. qd ē sanguis. qō figuratū fuit ex odi. xvi. i pn. Ego pluā vobis panes ō celo. Itē notatur mirabilis multiplicatio q̄ quotidie conficit ⁊ sumit: nec ꝓsumit de cō. di. ii. in xpo semel ⁊. c. q mādūcat. ij. qō figuratū fuit. ij. regū. vi. circa finē. vbi dī q̄ dauid partit⁹ est vniuersaꝫ israelis multitudinē singulis collirīdam panis vnaꝫ ⁊ assaturā bubale carnis vnā. ⁊. iiij. regū. iiij. in fi. de. xx. panib⁹ saturati sunt centū viri. Itē mirabilis ministratio: qꝛ quo ad effectuꝫ ita p malos vt p bonos ministrat̄. i. q. i. intra catholicā. cū c. se. vsqꝫ ad. §. si subijcit̄. de ꝓse. dis. ij. vtrū qō figuratū est. iij. regū. xvij. i pn. vbi dī q̄ belie q fugerat ad tormētē: corui deferebant panem ⁊ carnes mane ⁊ vespere. Itez mirabilis ꝓfortatio: quia fulsit aīe nfe substātiā: ⁊ quotidie accipiendus ē iste panis vt quotidie psit. de ꝓse. dist. ij. nō iste panis. ⁊ q de eo mādūcat in eternū nō deficit: eadē dist. xpo panis est. ⁊ hoc figuratū fuit. iij. regū. xix. post pnciptū vbi belie fugiēti p desertuꝫ viā vni⁹ diei: ⁊ tandē dormiēti angelus ad caput eius posuit panē subcinertiū dicēs surge ⁊ comede: qui cū comedisset ambulauit i fortitudine cibi illius q̄draginta diēb⁹ ⁊ q̄draginta noctib⁹. Et q ꝓtēnit vel negligit hunc panez sumere debilitat̄ ⁊ cadit a virtutibus: ō ꝓse. di. ij. si quotiens. ⁊. c. si quis strat. qō figuratū ē primo regū. xviij. ad finē. ibi statiq̄ saul cecidit super terrā ⁊ robur nō erat in eo: qꝛ panē nō comederat illa die. Itē mirabilis mūdicia: qꝛ nisi digne ⁊ a dignis sumat̄ p pinat mortis iudiciū: de cō. di. ij. q scelerate. ⁊. c. timorē: qō tāgere voluit psalmi. dicēs. Qui manducatis panē doloris: ⁊ cū bucella quā xpo dedit iude introiuit diabolus in eū. ō ꝓse. dist. ij. esca. Itē mirabilis translatio: qꝛ et pce inusti fit trāsubstātiatio ⁊ute spūs scī. non merito sacerdotis. i. q. i. cū scriptura. qō figuratū fuit in historia q̄ ibi nāgit. de gedeon iudicū. vi. circa mediū: cui pcepit angelus q̄ panes azimos ⁊ carnes tolleret: ⁊ illa poneret sup petrā: ⁊ ertēdit angelus sumitatē virge quā bēbat in manu ⁊ ascendit ignis de petra ⁊ ꝓsumpsit sacrificiuꝫ. Itē mirabilis trāsmissio: qꝛ trāsinitiū ēt ad defunctos: nō sūme malos: nec summe bonos. xiij. q. ij. nō estimem⁹. ⁊. c. aīe. qō figuratū fuit danielis vlt. ad finē. vbi pcepit angelus abachuc q̄ panes ⁊ pulmētū qō ferebat messorib⁹ portaret in babylonē danieli posito i lacu leonū: cū nesciret abachuc locū apprehēdit illū angelus capillo capitis sui: ⁊ posuit eū in babylonē sup lacū ⁊ accepit daniel prandiū ⁊c. q̄dā alia mirāda ex inferioribus collige. Jo. an.

ciamus[a] in institutiōe qdē huius sacramenti dixit ipse apostolis[b] hoc facite in meā ꝓmemorationē: vt pcipuū ⁊ isigne memoriale sui amoris eximij: quo nos dilexit eēt nobis hoc pcelsuꝫ ⁊ venerabile sacramentū: memoriale inquā mirabile ac stupendum delectabile suaue tutissimū: ac sup oia pciosum[c]: quo i nouata sunt signa ⁊ mirabilia[d] immutata: in quo habet̄ oē delectamētū ⁊ ois saporis suauitas[e]: ipāq̄ dulcedo dñi degustat̄: in quo vtiq̄ uite suffragū cōsequimur ⁊ salutis[f]. Hoc ē memoriale dulcissimū: memoriale sacratissimū ⁊ memoriale saluificum: i quo gratā redēptiōis nostre recensemus memoriam[g]: in quo a malo retrahimur: ⁊ in[h] bono confortamur: ⁊ ad virtutum et gꝛaꝫ ꝓficim⁹ incrementa: in quo pfecto ꝓficimus ipsius coꝛpali pnātia saluatoris. ¶ Alia nāq̄ quorū memoriaꝫ agimus spiritu mēteq̄ cōplectimur: sz non ꝓpter hoc realez eoꝛ pnātiaꝫ obtinemus. In hac vero sacramentali xpi cōmemoratione iesus xps sub alia quidem forma[i] ꝓpria vero substātia ē nobiscū. Ascensurus enim i celū dixit[k] apostolis ⁊ eoꝛ sequacibus[l]. Ecce ego vobiscuꝫ sū oibus diebus usq̄ ad cōsumationē seculi: benigna ipsos ꝓmissione cōfortās q̄ remaneret ⁊ esset cum eis etiaꝫ pnātia coꝛpali. ¶ O digna ⁊ nunquā intermittēda memoria: ⁊ in q̄ mortez nraz[m] recolimus mortuaꝫ: nostrūq̄ interitū interijsse: ac lignum viuificū[n] ligno crucis affixū fructum nobis attulisse salutis. ¶ Hec est cōmemoratio gloriosa que fideliuꝫ aīos replet gaudio salutari: ⁊ cū infusione letitie ōuotiōis lachrymas subministrat. Exultam⁹ nimirum nram memorando liberationē ⁊ recolendo passionē dñicaꝫ: per quā liberati sumus: vix lachrymas continemus. ¶ In hac itaq̄ sacratissima cōmemoratione assunt nobis suauitatis gaudiū simul ⁊ lachryme: qꝛ ⁊ i ea cōgaudeamus lachrymātes ⁊ lachrymamur[o] deuote gaudentes: letas habendo lachrymas ⁊ letitiā lachrymātē: nā ⁊ coꝛ igēti pfusuꝫ gaudio: dulces per oculos stillat guttas. ¶ O diuini amoris immensitas: diuine pietatis super abundantia: diuine affluentia largitatis: dedit enim nobis dñs oia: que subiecit sub[p] pedibus nostris: ⁊ super vniuersas terre creaturas cōtulit nobis dominij pncipatum. Ex ministris ēt spirituū superioꝛū nobilitat ⁊ sublimat bois dignitatē. ¶ Administratoꝛi[q] namq̄ sūt omnes in ministeriū: ꝓpter eos q̄ hereditatē salutis capiunt destinati ⁊ cū tā copiosa fuerit erga nos eius munificentia: uolens adhuc ipse in nobis suam exuberantez charitatē percipua liberalitate monstrare se metipsum[r] nobis exhibuit: ⁊ transcendens oēm plenitudinem largitatis: oēm modum dilectionis excedens attribuit se i cibū. ¶ O singularis ⁊ admiranda liberalitas: vbi donator venit in donuꝫ: ⁊ datum est idē pēnitus cū[s] datoꝛe: q̄ larga ⁊ ꝓdiga largitas: cuꝫ tribuit quis seipsum[t]. dōdit igit̄ nobis se in pabulum: vt qꝛ per mortē[v] hō coꝛruerat ⁊ per cibum ipse[x] releuaret̄ ad vitā: cecidit hō per cibum ligni mortiferū: releuatus est hō p cibuꝫ ligni vitalis. in illo pependit esca mortis: in isto pependit vite clemētuꝫ: illius esus meruit lesionē: isti⁹ gustus intulit sanitateꝫ: gustus sauciauit: ⁊ gustus sanauit: vide quia vnde vulnus est ortuꝫ ꝓdijt ⁊ medela[y]: ⁊ vnde mors subijt exinde vita euenit[z]. ¶ De illo siquidē gustu dicit̄[a]: quacūq̄ die comederis morte morieris. ¶ De isto vero legit̄[b]: si quis comederit ex hoc pane viuet in eternū: hic est cibus qui plene reficit vere nutrit: sūmeq̄ inpinguat: nō corpus sed coꝛ. nō carnē sed animā[c]: non vētr ē[d] sed mētē: homini ergo qui spirituali alimonia indigebat: saluatoꝛ ipse misericos ō nobiliori ⁊ potentiori huius mundi alimento pro aīe refectione pia dispositiōe prouidit. decens quoq̄ liberalitas extitit: ⁊ conueniens operatio pietatis: ut verbuꝫ dei eternū qō rōnabilis creature cib⁹ ē ⁊ refectio factū[b] caro se rōnabili creature carni ⁊ coꝛpori homini videlicet in eduliuꝫ largirēt̄. panē enim angeloꝛ manducauit homo[e]: ⁊ iō saluatoꝛ ait[f]. Caro mea uere est cibus: hic panis sumit̄: sed vere non ꝓsumit̄: mādūcat̄ sed nō trāsmutat̄: qꝛ in edētē minime trāsformatur: sed si digne recipit̄ sibi recipiens conformatur[e]. ¶ O ex-

e ¶ Suauitas. sapientie. xvi.
f ¶ Salutis. de cō. di. ij. cū oē. in pn. ⁊. c. spēs in fi. Jo. an.
g ¶ Memoriā. de cō. di. ij. semel xps. ⁊. c. in xpo semel.
h ¶ In bono. sic de sta. mo. cū ad monasteriū. ver. prior.
i ¶ Forma. ⁊ quare hoc no. de cō. di. ij. forte.
k ¶ Dixit. matthei vlt. in fi.
l ¶ Sēcīb⁹. p fidē ō successoꝛi b⁹ apl'oꝝ no. xij. q. i. videntes.
m ¶ Nostram. eternam.
n ¶ Et viuificum. s. xpm.
o ¶ Lachrimamur. si. ij. ad corint. vi. de excel. pla. nimis. i. i pn.
p ¶ Sub pedibus: nfis psal. viij. Dñe dñs nr: ⁊ ad hebre. ij. ubi dicit̄ apl's q̄ oia submittēdo nil dimisit ñ subiectū ⁊ ꝓcoꝛ. de ma. ⁊ obe. solite. circa finē.
q ¶ Administratoꝛi. sūptuꝫ ad hebre. vi. c.
r ¶ Semetipsum. ad ephe. v.
s ¶ Cū datoꝛe. ꝓcoꝛ. de cō. di. ij. nec moyses: de sum. tri. ca. i. §. vna. in prin.
t ¶ Seipz. no. p forma salutationis q̄ qs offert seipz: q̄ breuitatis ēt cā multū vtoꝛ. itez no. p theologis q tenēt q̄ idez op⁹ meritoriū laudabili⁹ ē i vouēte vt pfesso q̄ alio: pbāt qꝛ vouere op⁹ latrie ē: q̄ pcipua ⁊tus ē iter morales: op⁹ aūt nobilioris ⁊tutis ē meli⁹ ⁊ magis meritoriū: ⁊ de latria q̄ ē cult⁹ ⁊ p uit⁹ q̄ soli deo debet̄: de cō. di. iiij. venerabilis. Scō vouēs fi solū quo ad actū: sz ēt quo ad ptātē subijcit se deo: ut dēcetero aliud agere nō possit q̄ pl⁹ dat fm anselmū libro ō sīlitudinibus cū det fructū ⁊ arboꝛē q̄ q dat solus fructū. Tertio qꝛ pp votū īmobilit̄ volūtas firmat̄ i bonū. Ad pfectionē āt ⁊tutis ptinet aliqd agere ex volūtate firmata in bono: vt pz per philosophuꝫ ꝓ ethicoꝝ. Et aug. felix necessitas q̄ ad meliora cōpellit q̄ magis meritoriū. io. a.
u ¶ Mortē. dari⁹ ad ꝓpositū dixisset qꝛ p cibū i mortē hō ⁊c.
x ¶ Ipse. hō.
y ¶ Medela. ⁊ sic de cibo dicere possum⁹ cib⁹ dānauit q saluauit: vt de muliere dī ⁊ no. de sacra. vn. c. vno. ver. p frontis. sed non est idē spē. vt h pz. Jo. an.
z ¶ Euenit. cōcoꝛ. prefatio crucis: vt dixi. s. ca. cōpi. de sum. tri. c. i. super verbo cruci.
a ¶ Dī. gen. ij. circa mediuꝫ.
b ¶ Legit̄. io. vi. circa finez. de
c ¶ Alam. de of. oꝛ. inter cetera.

pe. di. ij. charitas est aqua. Jo. an.
a ¶ Mētē. de cō. di. ij. vt qd paras.
b ¶ Factū caro. io. i. de bīga. debitū.
c ¶ Homo. psal. lxxvij. attendite popule meus.
d ¶ Alit. io. vi. de cō. di. ij. dupliciter.
e ¶ Cōformat. vrō qō no. ō cō. di. ij. nō iste. ⁊ qō no. ⁊ dixi. ō iudeis ⁊ si iudeos

a ¶ Licet igitur. secuda p ars.
b ¶ Frequentek. quod er multis causis sapiētia dei vtile fore preuidit: quod dic vt de con. di. ij. iteratur.
c ¶ Insaniam. de quibusdā illoꝝ erroribus. de con. di. ij. cum omne.
d ¶ Confectione. que fieri debet singulis annis ⁊ vetus cremari. de con. dist. iij. in lkis. Et pōt fieri tpe interdicti. de sen. excō. qm̄. li. vi.
e ¶ Lotionem. Io. iii.
f ¶ Certā diē. s. kalende nouēbris sic dicti: qꝛ nonus mensis incohādo a martio: vt incohabant antiqui qui solū decē mēses habuerunt vsqꝫ ad tempus iulij cesaris ⁊ nūme pōpilij: et tūc distincto ⁊ correcto anno ꝫ cursum solis redeūtis ī fine ānī ad cundē pūctuꝫ: addīti fuerūt duo mēses ī p̄ncipio ānī. s. ianuarius ⁊ februari⁹: ⁊ pp horas ser que supererant oportuit singulis quattuor annis addi diem bisextilē: qō dic vt ō ver. sig. quesiuit: ⁊ tunc tpis iulius vocabatur quintilis: ⁊ augustus sextilis q postea a Iulio ⁊ augusto denominati fuere. vel propter ipsoꝝ ortum: vel propter rem prospere gestam.
g ¶ Omnium sanctoꝝ. quo ita lici anseres deuorant qō romani facere nō deberēt: vt. n. dicit ambrosius in exameró. v. merito debes anseribus roma q regnas: Dij tui dormiebāt ⁊ anseres vigilabāt: illis potius debes sacrificare q̄ ioui. cedant. n. dij vestri anserib⁹ a q bus se sentiunt eē defensos: ne ⁊ ipsi ab hoste caperentur. Et isidorus. xij. ethymo. Gallorus ascēsus ī capitolio anseris clāgore deprehēsus est: nullus enim animal ita odores hominis sentit ut anser. Io. an.
h ¶ Corona. ad phil. iiij.
i ¶ Reuelatum. hoc nō credit simpliciter asserēti. de here. cū er iuncto. Nihi aūt reuelat q̄ hoc festum adiungek ad alia festa: de qbus in decre. vlti. de sen. ex. li. vi. ⁊ tunc cadē ꝯstitutione notabilia ipsius ꝯstōnis dubia supplico declarari.
k ¶ Feriā qntaꝫ. s. diem iouis: ⁊ lꝫ ꝓpria feria sumatur p festo tamen oēm diē vocamus feriā vel a fando: qꝛ qualibet dic fabat deus. gen̄. i. vel qꝛ singulis diebus fari possumus in diuinis vel humanis. ſi. de ver. sig. forus.
l ¶ Prorimā. intelligebat. ff. de ver. ob. cum qui kalendis.
m ¶ Octauam. ꝯtra. de ferijs capellanus. illud quo ad officij celebrationē: hoc quo ad dieruꝫ numerum. ⁊ ꝯcor. e. ti. c. ij. de resti. in inte. coram in fi.
n ¶ Penthecostes. sic dī apētha. qō ē quinqꝫ. facit de deci. c. i. in fi. ⁊ qō ibi no. ⁊ coste. r. qꝛ quinquies. r. dies sunt inter festum resurrectiōis ⁊ penthecostes: cōputato vtroqꝫ festo: ⁊ quidam declināt penthecoste: penthecostes. alij vero hoc penthecoste indeclinabile.
o ¶ Cantica. ad ephe. v.
p ¶ Hymnos. hi sunt cantica laudis: si cut treni cantica lamentationis: vt scripsi de immu. eccle. nō minus.
q ¶ Plaudat. quasi manus iungat.
r ¶ Iubilet. quod est cantare voce quadam cōfusa pre gaudio: vnde dicunt quidam q̄ iubilus est gaudium: qō verbis explicari nō pōt: nec ī penitus reticeri.

cellentissimū sacramentū. O adorandum uenerandū colendū glorificandum. p̄cipuis p̄conijs magnificandū laudibus: dignis p̄conijs exaltandū: cunctis honorandū studiis: ō uotis prosequēdū obsequiis: ⁊ sinceris mentibus retinenduꝫ. ¶ O memoriale nobilissimū intimis cōmendandum p̄cordijs: firmiter a nimo alligandū: diligēter reseruādū in cordis vtero ⁊ meditatōe ac celebratiōe sedula recensendū. huius memorialis continuam debemus celebrare memoriaꝫ: vt illius cuius ipsū fore memoriale cognoscimus semp memores existamus qꝛ cuius donū vel munus frequentius aspicitur huius memoria strictius retinetur. ¶ Licꝫ igitur[a] hoc memoriale sacramentū in quotidianis missaꝝ solēniis frequētetur[b]: conueniēs tamē arbitrat ⁊ dignū vt de ipso semel saltem in anno ad confundendā spāliter hereticoꝝ p fidiā ⁊ insaniaꝫ[c] memoria solennior ⁊ celebrior habeat. In die nāqꝫ cene dñi quo die xp̄s hoc istituit sacramentum: vniuersalis ecclesia, p penitentium reconciliatiōe sacri cōfectōe[d] chrismatis ad impletioneꝫ mandati circa lotionem[e] pedum ⁊ alijs plurimuꝫ occupata plene vacare non pōt celebratiōi hui⁹ maximi sacramenti: hoc eniꝫ circa scōs quos p anni circulum veneramur ipsa obseruat ecclesia: ut quāuis in letanijs ⁊ missis ac alijs ipsorum memoriam sepius renouemus: nihilominus tñ ipsoruꝫ natalicia certis diebus p annū solēniis recolat: festa pp hoc eisdem diebus specialia celebrando: ⁊ qꝛ in his festis circa solennitatis debitum aliqd p negligentiā aut rei familiaris occupationem: aut alias ex humana fragilitate omittit: statuit ipsa mater ecclesia certam[f] diem ī qua generaliter oium[g] scōrū cōmemoratio fieret: ut in hac ipsorū celebratōe cōi: qcqd in ꝓprijs ipsoꝝ festiuitatib⁹ omissuꝫ existeret soluereť. ¶ Dotissime igit̄ exequendū ē erga hoc viuificuꝫ sacramentū corpis ⁊ sanguinis iesu xp̄i qui est sanctoꝝ oiuꝫ gloria ⁊ corona[h]: vt festiuitate ac celebritate p̄fulgeat spāli quaten⁹ in eo qō in alijs missaꝝ officiis circa solennitatem est forsitā p̄termissum: deuota diligentia suppleat:

⁊ fideles festiuitate ipa instāte intra se p̄terita memorātes: id quod in ipsis missaruꝫ solēniis secularibus forsan agendis ipliciti: aut alias ex negligentia vel fragilitate humana minus plene gesserunt tunc attē te humilitate spūs ⁊ animi puritate restaurēt. ¶ Intellexim⁹ aūt oli dum in minori essemus officio cōstituti: q, fuerat quibusdam catholicis diuinitus reuelatum[i] festum huiusmodi generaliter in ecclesia celebrandum. ¶ Nos itaqꝫ ad corobrationem ⁊ exaltationeꝫ catholice fidei digne ac ratiōabiliter duximus statuendum: vt de tanto sacramento p̄ter quotidianā memoriā quaꝫ de ipso facit ecclesia: solennior ⁊ spālior annuatim memoria celebretur certum ad hoc designātes ⁊ describentes dieꝫ. vꝫ: feriam[k] quintā ,primam[l] post octauaꝫ[m] pēthecostea[n]: ut in ipsa quita feria deuote turbe fideliuꝫ ,ppter hoc ad ecclesias affectuose cōcurrant: ⁊ tam clerici quā populi gaudētes in cantica[o] laudū surgant: tunc eniꝫ oium corda: uota ora ⁊ labia hymnos[p] p̄soluant letitie salutaris: tunc psallat fides: spes trepudiet: exultet charitas: ōuotio plaudat[q]: iubilet[r] chorus: puritas iocūdetur: tūc singuli alacri aīo pronaqꝫ voluntate conueniant sua studia laudabiliter exequendo tanti festi solennia celebrantes: vt vtinam ad xp̄i seruitiū sic eius fideles ardor īflammet vt p hec ⁊ alia proficientib⁹ ipsis meritoꝝ cumulus apud eum qui se dedit pro eis in[s] p̄ciuꝫ tribuitqꝫ se ipsis in pabulum: tādeꝫ post hui⁹ vite decursum eis se in p̄mium[t] largiatur. ¶ Ideoqꝫ vniuersitatem vestram monem⁹: ⁊ hortamur in domino: ⁊ p apostolica scripta in virtute sancte obedientie districte precipiendo mandam⁹ in remissionē peccaminuꝫ iniungentes: quaten⁹ tam excelsum ⁊ tā gloriosū festum p̄dicta quinta feria singulis ānis ō uote ac solenniter celebretis ⁊ faciatis studiose per uniuersas ecclesias ciuitatuꝫ vestraꝝ ⁊ diocesū celebrari: subditos vestros in dñica dictā quintā feriā ,prime p̄cedente salutaribus monitis sollicite per uos ⁊ p alios exhortantes: vt per verā ⁊ purā ꝯfessiōeꝫ: elemosynaꝝ largitioneꝫ[u] attēras[x] ⁊ sedulas oōnes[y]:

s ¶ In precium. i. ad corinth. vi. in fi. ibi: empti estis precio magno.
t ¶ In premium. thobie. iiij. post prin.
u ¶ Largitioneꝫ. lxxxvi. di. fratrem. de triplici elemosyna. xlv. di. tria: sed aliter per hosti. in sum. de pe. §. quis sit effectus. ver. elemosyna. de tem. or. §. ⁊ cui sub. §. septimo.
x ¶ Attentas. ⁊ sedulas. i. ꝯtinuas vel assiduas.
y ¶ Orationes. de oōne tractauit hosti. ī sum. de penis. §. quis sit effectus. ver. carnis aūt maceratio. Sꝫ plenius per modum summe videamus qd sit oō: vñ dicatur: q̄ sit eius diuisio: ad q̄ sit porrigēda: p queꝫ: ad quid: q̄liter: vbi ⁊ qs sit eius effectus. De primo. oratio fm aug. lib. de verbis dñi est quedaꝫ petitio. Alibi dicit qō ē pius mentis affectus directus in deū: ⁊ plerūqꝫ ne pigritek in voce prūpens: ⁊ colligitur. de cō. di. i. qm̄ aūt. Vel oratio ē cōgeries vocuꝫ in deum tendentium ad aliqd impetrandum. Et fm damascenum est ascensus ī tellectus in deum vel petitio decentium adeo. xx. di. c. fi. Ad fm dic q dk fm Cassi. Isido. ⁊ ber. q̄si oris oō. vt. s. rōnabile petak alias non esset oratio: si. de re. eccle. nō alic. c. fi. p hoc vk q debeat esse vocalis. de quo dicaꝫ sub. vij. membro. De tertio sciendū q cassianus post apostolum. i. ad thimo. ij. hanc diuidit in q̄tuor spēs. In obsecrationem quā quis cōpunctus pro cōmissis veniam deprecak. Oōnem per quam fit ascensus intellectus in deum vel p quā aliqd deo vouetur vel offertur. Postulationē: quā cōstitut⁹ ī spiritus feruore p alijs solet emittere. Gratiaꝝ actionem: quam mens deo refert p excessum ineffabilē recolēdo preterita dei bñficia: vel ꝯtemplando p̄ñtia: vel p̄spiciēdo futura iam p̄parata dilectis. beatus Ber. in quodaꝫ sermone dicit q obsecrationes fiūt affectu verecundo. oōnes puro: postulatiōes āplo gratiaꝝ actiōes deuoto. de quarto dic q porrigēda ē ad deum: matthei. vi. Cum orauerit dicite pk noster ⁊c. Ad sanctos autē porrigi pōt nō tanq̄ p ipsos implenda: sed vt precib⁹ ⁊ meritis ipsoꝝ exaudiak a deo ps hoc ex modo orādi quo vtitur ecclesia. ad xp̄m enim nō dicit ora pro nobis: sed audi nos. vel miserere nobis: ad sanctum dicit ora pro nobis. Et tenent theologi: q sancti orationes nostras cognoscūt. vnusquisqꝫ enim beatus tantū in essentia dei videt quātum perfectio beatitudinis requirit: hoc autē requiritur ad pfectionē beatitudinis: vt homo habeat quicqd velit nec velit aliqd īordinatū: sed recta volūtate qlibet cognoscere vult que

⁊ alia deuotionis ⁊ pietatis opera taliter se studeant preparare: ꝙ huius preciosissimi sacramenti mereantur fieri participes illa die: possintq3 ipsu3 suscipere reuerēter: ac eius virtute augmentum consequi gratiarum. ¶ Nos enim christi fideles ad colendum tantum festū: ⁊ celebrandu3 donis volentes spiritualibus animare: omnib⁹ vere penitentibus ⁊ confessis[a]: qui matutinali officio festi in eiusde3 ecclesia[b] in qua idem celebrabitur interfuerit centu3[c]. Qui vero misse totidē. Qui autē in primis[d] ipsius festi vesperis interfuerint similiter cētū. Qui uero in secundis totidem[e]. Illis vero qui ꝑme tertie ⁊ sexte none ac ꝯpletorij officijs interfuerint ꝓ qualibet horarum ipsarum quadraginta[f]. Illis autem qui per octauas illius festi matutinalib⁹ vespertinis misse ac predictarum horarum officijs[g] interfuerint: centum dies singulis octauarum ipsarum diebus de omnipotentis dei misericordia ac beatorum apostolorum eius petri ⁊ pauli auctoritate

ad eum ꝑtinent .ꝙ̄ et sancti cu3 eis nulla rectitudo ꝺ̄sit hoc volunt. o3 igit̃ ꝙ vota hoīum orōnes ⁊ deuotiones in verbo cognoscant. Na3 ad coru3 gloriā ꝑtinet ꝙ auxiliū egentib⁹ prebeāt ad salutē. Sic.n. dei cooperatores efficiuntur: ⁊ si dicis solus de⁹ cognitor ē cordiu3: de simo. tua. ī fi. cū ꝯor. sed orō ꝯsistit in corde. ꝙ̄ ⁊c. Rñdeo ꝙ cordium cogitationes sol⁹ deus nouit ꝑ seipm̄: ꝫ tm̄ alij cognoscere pñt quātu3 eis reuelat̃: vel ꝑ visionē verbi: vl̃ alio mō. Sacrādū ꝙ̄ ꝙ orōnes q̄s ad scōs verbo vel corde dirigim⁹: deo manifestante cognoscunt. De qnto dic ꝙ corrigēda ē pbñ dispositū cōtritum ⁊ penitētes. Nā cu3 is q displicet ⁊c. iij. q. vij. iu dicet. xlix. di. §. i. vbi ēt no. an orōnes maloru3 ꝓsint his ꝓ qbus orāt: ꝯpetit aūt orare ēt sūme pctis. vt dicā. j. ꝺ hr̃. ad nr̃m. ver. ij. De hoc āt dubitat̃: an exaudiat deus peccatores orātes ar. ꝙ sic. i. q. i. ipi ꝯ: ea. q. si qs inquit. ver. ad h oīa. ⁊. c. sacrosancta. dicit thomas ꝙ si peccator petit aliqd inquātu3 peccator. i. ꝯm desideriu3 peccati non audit̃ a deo ex misericordia: sed qñq3 exauditur ad vindictā: dum ꝑmittit̃ ampli⁹ ruere ī peccata. Vñ ꝯm aug. deus q̄dā negat ꝓpitius q̄ ꝯcedit iratus. S3 si peccatoris orō ꝓcedit ex desiderio bone nature deus exaudit: non q̄si ex iusticia: q2 talis non meret̃: ꝫ ex pura misericordia: si tñ alia in orōne concurrant: de qbus īfra dicet̃. De sexto sciendu3 ꝙ orare debem⁹ principaliter salutifera: math. vi. Primū q̄rite regnu3 dei ⁊ iusticiā ei⁹: ⁊ ꝫ valerius .li. vij. c. ij. dicat ꝙ socrates q̄si quoddā humane sapiētie terrestre oraculum nil vltra petēdū a dijs īmortalibus arbitrabat̃ q̄ vt bona tribuerent. Patet tñ ex orōne dñica ꝙ ēt aliqd determinate petere possum⁹. Unde Augu. ad pbā dicit: ꝙ ad deum id ꝫ orare qd licet desiderare: dicens ꝙ orō dñica ōndit ēt tpalia a deo peti posse: dū dicit panē nr̃m quotidianu3 ⁊c. tenēt ꝙ̄ theologi ꝙ tpalia a deo orādo petere possumus: non vt finem ꝯstituam⁹ in illis: sed vt sint admicula beatitudinis ꝯsequēde: vt. s. q̄si instrumētaliter nobis deßuiant ad sustentationē vite corpalis exercende ad actus virtuosos facit. i. q. iij. si qs obiecit. ⁊ qd dixi de regula. Joā. in oppo. ij. De septio scias ꝙ host. ī pdi. ꝺ. ponit. xiij. q̄ requirūt̃ in orōne. s. ꝙ sit fidelis: secura humilis ⁊ discreta: deuota: ⁊ verecūda: secreta. pura: lachrymosa: attēta: cōis: feruida: oposa: ⁊ assidua. Sed tu q̄tu3 ad pñs mēbrū ꝑtinet breuiter dic ꝙ mod⁹ orādi req̄rit humilitationē copis: deuotionē cordis: attentionem ⁊ breuiloquiū. de primo eccle. xxxv. Orō humiliātis se penetrabit nubes: de elec. vbi piculum. §. pe. li. vi. ⁊ Cyprianus. li. de orōne dñica. Sit orātib⁹ ꝯmo cu3 disciplina q̄etē ꝯtinens ⁊ pudorē: incuruatio tñ vel corporis humiliatio nō refectiōis: sed deuotionis obtētu fieri d3: vt dicit cassian⁹: ⁊ facit. viij. q. i. sciendu3. C. de his q spō. mu. sub. l. .l. ⁊. ij. Et de ꝯo ꝓbat̃ de vo. magne. circa fi. in ꝑmo. decre. vbi piculū. §. pe. Et Aug. qd ꝓdest strepitus labiox si mutū ē cor. ⁊ greg. ī mora. Ueraciter orare ē amaros ī cōpunctione gemitus nō verba cōposita resonare. ⁊ ibidē. Aliax verba sunt ipsa desideria: in qbus tanto qs minus clamat q̄to minus desiderat. De tertio p3 h: ⁊ de con. di. v. nunq̄ in pnci. ⁊ Cyprianus. Nil aliud cogitet animus q̄ id solu3 quod precat̃: de cō. dist. .i. q̄ aūt. ⁊ dicit greg. ꝙ illā orōnē deus non audit: cui ille q orat non attendit. Dicunt tñ theologi hoc intelligendum q̄ attentio nullo mō orōni coniungit̃: non. n. requirit̃ ꝙ attentio semp maneat in orōne act⁹, ꝑ essentiā: vñ psal. xxxvi. Cor meū me dereliqt: satis. n. est ꝙ maneat ꝑ virtutē: qd est q̄ cu3 bona intētione qs ad orōnē accedit. etsi in prosecutione mēs ad alia rapiat̃. Semp. n. prime intētionis ius ꝑmanet: nisi tanta sit euagatio ꝙ attentio oīno ꝺpereat: ⁊ tūc locus ēēt ei quod dicit Cyprianus li. de orōne dñica. Quomō audiri te a deo postulas: cu3 ipse te non audias: ⁊ beatus Ber. causamur nobis deesse grām: ꝫ iustius ipsa grā conq̄rit̃ nōnullos deesse sibi. ⁊ Cassianus. Nunq̄ orat q̄sqs ēt flexis genib⁹ si vacatione distrahit̃: ⁊ facit quod de officijs scripsi: de cele. mis. dolentes. De q̄rto matthei. vi. Cū oraueritis nolite multu3 loqui. ⁊c. facit de con. di. v. non mediocriter. ⁊ vide quod no. de eta. ⁊ qua. c. pe. in vl. glo. Nec tñ putes breuiloquiū esse de necessitate orōnis. nā orō non solum ꝯm suā cām que est desiderium charitatis: sed ēt ꝯm seipsa3 potest esse diuturna. Nā ⁊ de xp̄o legimus ꝙ pnoctauit orando. Luce. vi. ⁊ ꝙ ꝓlixius orauit: luce. xxij. Itē dicitur luce. xviij. in ꝑn. Op3 semp orare ⁊ non defficere: facit lxxvi. di. nosse. ibi orationi pnoctanter insistim⁹. Sed q2 vt dicit Augu. ad pbā. Multū loqui in orando est rem necessariā supfluis agere vbis: cum plerūq3 hoc negociū plus gemitibus q̄ ꝯmonibus agatur: iō monemur ad breuiloquiū. Nam vt dicūt sancti frequēs ⁊ breuis deb3 esse orō: ne imorātibus nobis aliud cordi nr̃o inserat inimicus. S3 dubitatur an orō debet esse vocalis: qd vr̃ psal. iij. ⁊. lxxvi. Uoce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dñm deprecatus su3: ꝯ. orō deo porrigit̃ vt ē dcm̄: sed deus cordis locutionē cognoscit: frustra igitur vox oris adiūgitur: facit. xxxviij. di. sedulo. dicunt theologi ꝙ cōis orō que fit ꝑ ministros eccl̃ie. xij. q. i. duo sunt. in ꝑn. in personā toti⁹ populi: vt innotescat ei ꝓ quo fit merito ex institutione d3 ēē vocalis. Sed singularis quā qs ꝓ se vel alio porrigit de necessitate nō est vocalis: adiungitur tamen vox triplici ratione. Primo ad excitandum interiorem deuotione3: verbis. n. ⁊ signis nos ipsos interius excitamus ad sanctum desiderium augēdum dicit Augu. ad proba3. Secundo ad redditionem debiti. s. vt seruiat orans deo ꝯm se totū. s. corde ⁊ corpe. de cōse. di. v. nunq̄. Tertio ex q̄dā redundātia ab aīa in corp⁹ ex vehemēti affectiōe. Vñ psal. xv. Letatū ē cor meum ⁊ exultauit. matthei. vi. ibi. cū oraueris intra cubiculu3 tuu3: ⁊ clauso hostio ora pr̃e3 tuū in abscondito ⁊ vt dicit Cassian⁹ Intra cubiculū oram⁹ cū a cogitationu3 ⁊ sollicitudinu3 strepitu corde remoto secrete: ⁊ familiariter preces nr̃as soli deo referamus: ⁊ facit qd no. xli. di. parsimoniā ⁊ Augu. de sermone dñi. Uideri ab hoībus non est nephas: ꝫ id agere vt ab hoībus videaris: recipit eni3 ille mercedē suā. de pe. di. ij. cauendu3. Orōnes. n. principaliter sunt in ecclesia faciēde de pur. post. par. c. vno. de īmu. eccle. decet. li. vi. ꝯ. ea. com. de cle. mis. ca. i. sed vt dicit beatus ber. li. meditationu3. Ubicunq3 fueris īfra temet ipsum ora: si longe fueris ab oratorio nō queras locū q̄ ipse locus es. Uł̃ qbusda3 ꝙ fieri debeat ad oriētē: sed cū deus sit vbiq3 ad oēm partē possumus ad eu3 orare eque tñ oramus ⁊ misse sacrificium facimus versus oriētē: de hoc. xi. di. ecclesiasticaru3. De vltimo dicēdu3 ꝙ orōnis effectus ē duplex: h3. n. virtutē merēdi ⁊ impetrādi. primū dupliciter. Primo q2 vitat̃ p cā tentatio. Hieronymus sup matthe. .xiiij. In tentationē intrat qui orare negligit. ⁊ Aug. Oratio est orāti presidiū: aduersario incēdiu3: angelis solatiū: deo gratū sacrificiu3. Nā principalr̃ v3 ꝯ vitia spūalia. Vñ Hierony. sup matthe. xvij. hoc gen⁹ demoniox nō eijcit̃ nisi in orōne ⁊ ieiunio: qd ēt hr̃ math. ix. dicit sic. Nō sanat oculū quod sanat calcaneū. Jeiunio sanant̃ pestes corporis: orōne vero sanant̃ pestes mentis. Scdo q2 procedit ex radice charitatis: penes quā ꝯsistit oē meritū: ⁊ ē fons viu⁹ ⁊c. ꝺ pe. dis. .ij. charitas. ij. ꝺ regula. ꝫ ī fi. De vtate īpetrādi ꝓbat̃. xxiiij. q. viij. ī q̄lib3. ꝯ. e. ꝯpila. de electione: ne romani. in fi. Mar. xi. qcūq3 orātes petitis credite q2 accipietis. Vñ p orōnē reuelant̃ secreta diuina: vij. q. i. si ꝙ̄. Boetius dicit nō frustra ī deo spes ponit̃. preces. n. q̄ recte fiūt īefficaces ēē nō pñt: ⁊ beat⁹ ber. li. meditationū. Ex duob⁹ vnū īdubitāter sperare debem⁹ aut dabit nobis qd petim⁹ aut qd nouit ēē vtili⁹. Et aug. ti. de sen. ꝓsperi. dic̃ ꝙ orās misericorditer audit̃ ⁊ misericorditer nō audit̃. Quid. n. īfirmo sit vtile magis nouit medic⁹ q̄ egrotus. De his Ualeri⁹. li. vij. c. ij. dic̃ ꝙ votis sepe expetim⁹ qd nō īpetrasse meli⁹ foret: ⁊ ponit exēpla dicēs. Diuitias appetis q̄ multis fuerūt exitio. honores ꝯcupiscis q q̄plures pessundederūt. regna tecu3 ipsa voluis quox exitus sepenumero miserabiles cernunt̃. splēdidis coniugijs manus initijs ad h vt aliq̄ illustrent: ista nōnūq̄ fundit⁹ domos euertūt. Suadet ꝙ̄ celesti arbitrio nos submitti. Effectū orōnis sum⁹ ī italia nup expti: q̄. n. cū3 versib⁹ illis. Exurgat deus ⁊c. Cepit ecclīa ꝯ rebelles orare pempti ⁊ exterminati sunt q̄si subito q cēsura ecclesiastica ⁊ armis bellicis iā dudū domari nō potuere: bñ facit. xxv. di. c. vlti. vbi dr̃ ꝙ orāte moyse vincebat popul⁹: vincebat̃ aūt dū dimittebat man⁹: ⁊ vi de hosti. in sum de remis. §. ad qd valēt. ver. fateor. vbi ponit exēpla de daniele moyse ⁊ dauit orātib⁹. S3 qui legēt triptitā historiā hug. florateñ. helimāde rufinu3 ⁊ hystoriographos īuenit ꝙ theodosi⁹ imperator senior suis orōnib⁹ miraculosa3 victoria3 obtinuit ꝯ eugeniu3 ⁊ arbogastē quox exercitus iacula vehementissim⁹ vētus retorq̄bat ī ipsos. ⁊ iacula ptis theodosij cui maiori fortitudine vltra mensurā hūani iactus īpingebat ī illos: ⁊ hoc voluit ipse claudian⁹ poeta qui tunc florebat dicēs. O nimiu3 dilecte deo cui militat ether. Et ꝯiurati veniūt ad classica vēti: hoc aūt obtinuit ipsius theodosii orō q̄ talis fuisse legit̃. Oipotēs ꝺus tu nosti ꝙ ī noīe. xp̄i filij tui vltionis iuste vt puto ꝓlia suscepi: sin aliter ī me vindica: si vero cū iusta cā: ⁊ in te ꝯfisus huc veni: porrige dexteram tuis ne forte dicāt gētes vbi ē deus eox. ꝯcor. huic ff. de vo. magne. post prin. ⁊ huic gl. sit finis. de cui⁹ ꝓlixitate sum excusabilis: tu3 q2 ī orōnis suffragio sperās sum effectū illius exptus ī assequēdis ꝓsperis ⁊ euitādis vel saltē tēperādis aduersis: tū q2 ꝫ materiā deberet ēē ꝓlixior: ⁊ si p ista nō satisfeci: excuset eox coequatio textualis. de hoc de īmunita. eccle. decet. li. vi. per archid. i. q. i. dictum. Jo. an.

a ¶ Confessis. quis est h ⁊ laudabim⁹ illū. eccle. xxxi. has ergo remissiones qb⁹ pauci ꝑticipant amare īterptari: nec decet nec expedit: vt dixi. de pe. ⁊ re. ꝙ autē.

b ¶ In ecclesia. ꝑ hāc lr̃a3 q̄ hr̃ ēt sup pte ꝑxi. ī fi. p3 ꝙ nō sufficit īteresse horis ex ecclesiā: qd ītelligo ēt si dicant̃ in ꝑuato oratorio. ꝺ quo ꝺ con. di. i. ꝯcedimus. ⁊ .c. vnicuiq3. ⁊. c. si qs ex̃ de censi. c. fi.

c ¶ Centum. dies quod ē infra

d ¶ Primis. fa. ad no. de sen. ex. c. vl. §. ī festiuitatib⁹. li. vi. ī. i. glo. ⁊ qd de cōpletorio seq̄t facit ꝯ.

e ¶ Totidē. argue ꝓ equādis distributionibus in his tribus horis matutino missa ⁊ vespe. Itē argue ꝙ vbi ī illis horis dant̃ dece3 ī alijs dari debēt q̄ttuor. vide qd dixi. ꝯ. ea. com. de eta. ⁊ qua. vt hi qui. ad fi.

f ¶ Quadraginta. ⁊ sic ducentos.

g ¶ Officijs. oībus quo ad dies octa-

ne: nec puto ꝙ hic fiat distributio vt partem habeat qui certis interest.

a ¶ De iniunctis. vide quod scripsi. de pe. ⁊ re. cum ex eo.

Quoniam. Primo premittit cām ⁊ reuocationem ꝯstōnis. c. clericis laicos. ē. co. li. vi. Secūdo illā reuocat. Tertio seruari pcipit ius antiquū ante predictā ꝯstōnem. Secūda ibi. nos. Tertia ibi. volētes. imo la. Et fuit ista de pmis ꝯstōnibus clementis editis a pncipio promotionis sue: ⁊ incipiebat pastoralis. cuius decidit exordiū: post qō sequebat̃ sane qm ⁊c. ⁊ rex francie qui fuit passiua causa ꝯstōnis: fuit actiua causa reuocationis: vt sic conueniat. de reg. iur. c. i.

b ¶ Clericis. eo. ti. li. vi.

c ¶ Declaratione. declarauerat. n. bñdictus i sua extrauagā. que icipit: ꝙ olī. illā quo ad sui penas extēdi solū ad exigentes vel dātes in exigēdo auxilium ꝯsilium vel fauorē: ita ꝙ pene locū nō haberent in soluētibus vel recipientibus a sponte soluentibus.

d ¶ Declaratiōibus. dicebant̃ ⁊ alie pcessisse: ⁊ iō ad oē dubiū tollendū plurali vtitur.

e ¶ Celeri. ꝯcor. d acc. c. fin. ē. ea. ꝯpi. de iureiu. romāi. i pn.

f ¶ Ob eas. concor. de elec. qliter. in fi.

g ¶ Pro īfectis. p hoc puto ꝙ excōicatus ex iuribus illius cōstitutiōis absolutiōe ñ egeat: ⁊ vide q̄ta est papalis ptās circa ea q̄ simplr sunt de iure positiuo: q: reuocat illa vt extūc: ⁊ facit ad ea q̄ scripsi q fi. sint legi. per venerabilem super glo. ij.

h ¶ Illud. inuiolabiliter obseruari: quod est. s.

i ¶ Cōtra. quoscūqz ⁊c. qō supra ⁊c. vsqz ad fi.

k ¶ Quascūqz. vide qō nota. ⁊ dixi. eo. ti. minus.

l ¶ Dantes. dicebat cōstitutio bonifa. publice vel occulte: per qō pbatur ꝙ excōicatio canonis ligat ēt occulta delicta: vt. s. dicā de here. multoꝝ. ad fi.

m ¶ Vel fauorē. vide quod dicā. s. de pe. si quis. in prin.

n ¶ Predecessorib[9]. alexā. iij. eo. ti. nō manus. Inno. iij. eo. ti. aduersus.

o ¶ Cōcilijs. vtrunqz generale ⁊ lateraū. Sz alexandrinū vocamus lateraū. innocētianum vocamus generale: de hoc de cap. mo. c. fi.

consisi de iniūctis[a] sibi penitētijs relaxamus.

Rubrica De immunitate ecclesiaꝝ

Clemens. v. in cōcilio vienensi.

¶ Reuocat ⁊ p infectis vult haberi decretalē clericis eo ti. li. vi. cum suis declaratiōibus: ⁊ pmittit reuocatiōis cām. Secundo reuocat: ibi nos d consilio. Tertio seruari precipit ius antiquum ibi volētes. b. dicit. Jo. an.

Quoniam ex cōstitutione bonifacij pape. viii. pde. nri q̄ incipit clericis[b] laicos. ⁊ ex declaratione[c] seu declaratiōib[d] ex illa postmodū subsecutis nonnulla scandala magna picula ⁊ incōmoda grauia sunt secuta ⁊ ampliora sequi: nisi celeri[e] remedio succurratur: psumitur versimiliter in futurū. Nos de consilio fratrum nostroꝝ constitutionē ⁊ declaratiōem seu declarationes predictas ⁊ quicquid ex eis secutū ē vel ob[f] eas penitus reuocamus: ⁊ eas haberi uolumus p infectis[g]. Volētes ⁊ firmiter statuētes illud[h] ⁊ cōtra[i] quoscunqz laicos exigētes seu extorquētes ab ecclesijs ecclesiasticisqz psonis talias seu collectas aut exactiones quascūqz[k]: ⁊ cōtra dantes[l] ad id faciendum consilium ⁊ auxiliuz vel fauorem[m] necnon: circa pstādas subuentiones laicis ab ecclesiarum plātis ac alijs viris ecclesiasticis inuiolabiliter obseruari: qō super his pre[n]. no. in lateraū. ⁊ generalibus ꝯcilijs[o]: que nos sub obtestatione diuini iudicii pcipimus obſuari districte: salubrit̃ ē puisū.

Rubrica De cōsanguinitate[p] ⁊ affinitate.

Clemens. v. in concilio. vienēsi

¶ Scienter ꝯtrahens mrimoniū in gradu consanguinitatis vel affinitatis phibito: vel cū moniali: excōicatus ē ipso iure: ⁊ publicari dz ⁊ vitari. Idem in pfesso ⁊ pfessa vel ꝯstituto in sacris hoc. d. Jo. an.

Eos qui diuino timore[q] postposito in suarum periculum animaruz scienter[r] in gradibus cōsanguinitatis vel affinitatis cōstitutione canonica[s] interdictis[t] aut cum monialibus contrahere[u] matrimonialiter[x] nō uerentur: nec nō religiosos[y] ⁊ moniales[z] ac clericos in sacris[⁊] ordinibus ꝯstitutos matrimonio cōtrahentes[ꝯ] refrenare metu pene ab huiusmodi coꝝ temeritatis audacia cupientes: ipsos excōicationis sententie ipso facto decernimus subiacere. Precipientes ecclesiarum plātis: vt illos quos eis cōstiterit[x] taliter ꝯtraxisse excōicatos publice tā diu nunciēt seu a suis subditis faciāt nunciari: donec suum humiliter recognoscentes errorez separentur[a] ab inuicez ⁊ absolutionis obtinere[b] beneficium mereant̃. Per pdicta quoqz iuribus[c]: que sic cōtrahentibus alias penas imponunt: in nullo volumus derogari.

Rubrica De magistris ⁊ ne aliquid exigatur p licentia docendi.

Clemens. v. in cōcilio vienensi

¶ In studijs romane curie parisieñ. oxonieñ. bonoñ. ⁊ salamantino dñt eē magri catholici scholas regentes i lingua hebraica arabica ⁊ chaldea. duo. s. p qualibet lingua Et statuitur per quos eis debeat d stipendijs ⁊ sumptibus prouideri

p ¶ Rubrica. de consanguinitate ⁊ affinitate: ita venit ub bulla: sed vidi quosdam hic habere rubricam de sponsalibus.

Eos qui. Primo ponit statutum penale. Secundo illud aggrauat. Tertio protestat̃. Secūda ibi: pcipientes. Tertia ibi: p pdcā ꝯmol. Et incipe ꝯstructum ibi: cupientes. Et no. ꝙ in sex casibus h expssis tm̃ locum hz h ꝯstō ⁊ eius pena: vnde si ꝯhit quis cū habente maritū vel cum iudea vel cū pagana: vel cū cognata spiritualiter vel legaliter. vel ꝯ impedimentū publice honestatis: lz nō teneant mrimonia: tñ nō est locus huic pene: q̄ in his casibus vel similibus expressa nō est. Itē in his sex casibus tūc demū est locus pene. quādo illicite ꝯhuntur. Si enim licite: vt ex dispensatiōe pape: tūc cessat culpa: ergo ⁊ pena. de consti. c. ij. de qua dispensatione no. de resti. spo. lr̃as. in prin. de sta. mo. cū ad monasterium ⁊ scripsi. de vo. c. i.

q ¶ Timore. concor. de elec. cum in cūctis. ad fi.

r ¶ Scienter. ignorātes ergo nō ligat ꝯstitutio: quod itellige in ignorantia facti probabili ⁊ nō affectata. s. q: ignorabāt se ꝯsanguineos vl̃ affines. Si vo ignorabāt iura nesciētes gradū in quo erāt eē phibitū: ex quo enī sciebāt graduz ligat ꝯstō. de reg. iur. ignorātia. li. vi. cū suis ꝯcor. Si vero alter solus sciebat ille solus ligat̃: fac. xxxiij. q. ij. nō satis. ⁊ c. in lectū. de simo. de simoniace. C. so. ma. si ignorās. Sz qd si ꝯxit ignorās: post ipa sciuit ⁊ cohabitauit ꝯsanguīee: vr̃ ligari. ar. i. q. i. eos i fi. d simo. sicut tuis. C. d inceſt. nup. cū ācillis. ꝯriū credo cū ista ꝯstō nō puniat cohabitationē vel icestū: sz ꝯctū: vt. s. dicā facit. ff. de his qui no. infa. qd ḡ. in pn. C. de vsuca. trāsfor. l. i. ad fi. ff. de vsur. qui scit. i fi. ff. d bo. li. q cū maior. ⁊ de minori. l. iij. §. scio. sicut q ignorāter eligit indignuz lz postea sciat: nō incurrit penā ꝯcilij. cū i cūctis. de elec. cū i hoc pōderetur initiū. c. ti. dū. pbatur hec so. ex eo q: sine iudicio ecclesie ab illa diuertere non possz de diuor. porro. cū suis ꝯcor. fateor tñ ꝙ peccat cognoscendo: ⁊ sic loquitur ꝯria de sen. ex. inquisitiōi. Quid si ꝯxi cū illa quā credebā esse consanguineā affinem vel monialē: sed in ṽitate nō erat solue p no. de sen. exc. si vero. ij. ⁊. c. in audientia. ij.

s ¶ Canonica. nedū diuina.

t ¶ Interdictis. s. in q̄rto vel citeriori gradu cōsanguinitatis vel affinitatis pmi generis. c. ñ. non debet.

u ¶ Contrahere. nō punit ergo icestū vel coitū sz ꝯctū: vt sic ꝯhēs liget lz nō cōsumet. Quid si nō ꝯtraxit matrimoniū sed spōsalia tm̃: ar. ꝙ liget. ff. d spō. oro. vbi p hibitio nuptiaruz inducit spōsalia: ad idem de eo q duxit i mrimoniuz cū hēret: vbi equarātur spōsalia ⁊ mrimoniū: ñ puto ligari cū ꝯstō sit penalis ⁊ verba hoc non i portent: qō veruz puto: nisi ꝯsumauerit p copulā carnalē: q: tunc ligat̃ q̄si tūc ꝯxisse videat̃. de spō. veniēs. ⁊. c. i. is q. ꝯriū non ob. q: lz fatear ꝙ vbi phibet̃ mrimoniū phibent̃ spōsalia: ñ seqtur ꝙ ꝯhenti spōsalia sit eadē pena q̄ ꝯhenti mrimoniū: hñ facit de elec. ppetuo. li. vi. i decre. cū hēret si spōsalia cuz adulterio inducūt impedimentū mrimonij sicut iducūt publicā honestatē. de spō. c. vno. li. vi.

x ¶ Mrimonialiter. p hāc lr̃az: ⁊ per lr̃am. s. eo. mrimonia ꝯhentes vr̃ ꝙ coact[9] ad ꝯhendū nō incurrat hāc penam ⁊ si de absoluta coactiōe loquitur hoc est certum qō me. cā. sacris. sz si de ꝯditionali: lz tali que debuerit cadere in ꝯstantē virū vr̃ ligari p eā. de. cre. sz cū ñ sit mrimoniū deficiente ꝯsensu. ita ꝙ nō iducit publicaz honestatē. de spō. c. vno. lib. vi. de equitate vr̃ talis nō ligari: facit de sentē. excō. significauit. in decre. sacris punit̃ cōio que ibi interuenit: lz p metū.

y ¶ Religiosos. i. pfessos tacite vel expsse religionē approbatā. d vo. ca. vno. li. vi. qō itelligo ēt si pfessio illa tacita vel expressa nō obligat illi religioni. sz religioni i genere. pone exēplū de regu. non solū. ⁊. c. seq. lib. vi

z ¶ Et moniales. q: supra iā nominauerat ꝯhentē cū moniali: ⁊ hic repetit de moniali: vr̃ hic probari ꝙ cōicans in illo actu p quo quis excōicationem incurrit excōicatus nō est: de hoc scripsi. de sen. ex. contingit. i. posset tñ dici ꝙ supra punit scienter ꝯhentē cū moniali: h vere punit monialem ꝯhentem ēt eo casu quo cū ea ꝯhens nō ligat̃: vt q: hoc ignorat.

⁊ ¶ Sacris. stricte hoc dico pp no. xxxij. di. visum.

ꝯ ¶ Cōtrahētes. non repetit sciēter: q: lz ignorāter posset quis ꝯhere cum ꝯsanguinea affine vel monacha: non tñ in monachum monachā vel cōstitutum in sacris contrahentē cadit ignorātia. facit de rescrip. ab excōicato. C. de here. insti. l. fi. Puto tñ ꝙ vbi esset probabilis ignorantia. vt in ordinato ad sacros in amētia vel dormitione ēt eo casu quo character imprimit̃: de bap. maiores. in fi. vel infra pubertatē: de cleri. per sal. pmo. c. vno. non esset locus huic pene.

x ¶ Constiterit. etiā ex officio ⁊ nemine deferente. de diuor. porro. ij. rñ. ⁊ vide quod dixi. s. ea. cō. de censi. c. fi.

a ¶ Separentur. pcedit satisfactio sicut i manifesta offensa: de sen. excom. venerabilibus. li. vi.

b ¶ Obtinere. per epm: de sen. ex. nuper. ⁊ hic pz ꝙ non sufficit satisfactio: nisi sequatur absolutio. eo. ti. cū ꝯsideres. in fi.

c ¶ Iuribus. de clāde. desp. c. fi. C. de icest. nup. q ꝯ. isti. de nup. §. si aduersus. de here. cū secōm. in pn. li. vi. ⁊ hoc quo ad pmam. de consangui-